

tuelt, det er Spørgsmaalet om Forbindelsen mellem Sjælland og Falster. Jeg har tidligere og ogsaa under disse Forhandlinger haft Ordet derom og vil benytte Lejligheden her til atter at henlede Opmærksomheden paa denne Sag. Jeg læste i Morges et Telegram i „Berlingske Tidende“, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal læse op her: „Al Trafik mellem Falster og Sjælland afbrudt. Isen fra Smaalandsøen er i Drift og har taarnet sig op i Ulfssund og Sortsøen som rene Bjerge. De to sædvanlige Færger ere ubrugelige, idet de have knust Skovlene. Der er gjort energiske Forsøg med en Isbryder, som resulterede i, at denne reves med i Malstrømmen og er nu ude af Syne, ingen ved hvor. Forholdene ere i det hele ret fortvivlede. Passagererne med det ordinære Eksprestog fra Berlin maatte i Eftermiddag stoppe i Orehoved og returnerede 7,45 til Nykøbing med Ekstratog. De overanstrengte, udsultede Mennesker blive her Natten over. Istransport er umulig paa Grund af den rivende Strøm.“

Da jeg talte om Forbindelsen mellem Sjælland og Falster sidste Gang, jeg havde Ordet, varede jeg mig vel for at bruge for stærke Udtryk. Jeg fremhævede kun Nødvendigheden af, at der blev fremskaffet en fast Forbindelse, og jeg vogtede mig for at sige, at der i Øjeblikket var nogen Fare for, at Forholdene skulde blive fortvivlede dernede. Jeg troede det heller ikke, fordi Vinteren, om den end har været ret streng; dog er begyndt saa sent, at der kunde være Haab om, at vi slap over det i Aar, men jeg gjorde opmærksom paa, at det ad Aare vilde ske, som det skete for 20 Aar siden, at Forbindelsen blev afbrudt, at vi Øboere vilde blive ganske udelukkede fra Forbindelse med Omverdenen eller i alt Fald med Danmark, og at dette kunde vare flere Uger. Jeg gjorde ogsaa opmærksom paa det Tab, det vilde være for Lolland-Falster. Jeg vil bede de Herrer fra de andre Provinser, særlig Jyderne, om at tænke Dem, hvorledes det vilde være for Dem, om Forbindelsen med England over Esbjerg og Frederikshavn og de andre jyske Havne blev afbrudt paa en Gang, saa at De vare udelukkede fra at blive af med Deres Varer i 3—4 Uger. Hvilket uhyre Tab vilde det ikke blive for Jylland? Men akkurat det samme Tab lide vi paa Lolland og Falster, naar vi ere udelukkede og ikke kunne blive af med vore Produkter, ikke kunne faa dem hen til

Markedet. Jeg tør derfor vel nok endnu en Gang henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa disse Forhold.

Jeg ved vel, at Forbindelsen er retableret igen i Dag mellem Sjælland og Falster, men hvor længe det varer, kan intet Menneske sige, den kan være afbrudt igen om et Par Timer. Jeg vil bede den højtærede Minister tænke over, om det ikke er nødvendigt snarest muligt at fremkomme med et Forslag om Bygningen af en Bro eller en Tunnel mellem Sjælland og Falster. Som det gaar nu, kan det ikke gaa i Længden. Det er ikke blot for Lolland og Falsters Skyld, jeg henleder Opmærksomheden derpaa, ikke blot af Hensyn til Beboerne der, men for hele Landets Skyld. Jeg synes virkelig, at vi her i vort Land ikke kunne være bekendte, at den bedste Forbindelse mellem Nord- og Syd-Europa er af en saadan Natur, at den kan blive afbrudt, medens vore Naboer stadig kunne vedligeholde deres Forbindelse, som i Virkeligheden, naar vi gøre vor Pligt, paa ingen Maade kan konkurrere med vor. Det er klart, at hvis det bliver bekendt rundt omkring i Europa, hvorledes Forholdene nu ere, vil det afholde de allerfleste rejsende fra at søge Vejen over Warnemünde—Gedser, men de ville søge Vejen ad Sassnitz—Trelleborg, som i Virkeligheden er en langt mindre hensigtsmæssig Route. Vi spille Kortene fra os og spille dem i Hænderne paa vore Modspillere, som gøre deres Pligt og søge at fremme deres Route saa meget som muligt, medens vi ganske rolig lade vor ligge, som den har ligget gennem Aaringer. Det er altsaa baade af Hensyn til Landet i sin Helhed og af Hensyn til Lolland-Falster i Særdeleshed, at jeg beder den højtærede Minister have sin Opmærksomhed henvendt herpaa. Det ser lidt underligt ud, at der, naar man f. Eks. i Gaar i Nakskov skulde rejse til København, da ingen anden Vej var aaben end over Gedser, Warnemünde, Hamborg og Kiel—Korsør. Det vilde, som Forholdene vare i Gaar, være den eneste fremkommelige Vej. Jeg synes, det er lige haardt nok for vore Øer, der betale deres Bidrag til Statskassen saa godt som nogen anden Del af vort Land, saaledes at skulle ligge Sonden for Lands Lov og Ret, medens der gøres alt muligt for alle de andre Provinser.

Moestrup: Da jeg fuldt ud deler det Ønske, som vist næres af mange af Tingets Medlemmer, at vi snart kunne komme til Afslutningen af denne Jernbanedebat, skal jeg kun i faa Øjeblikke lægge Beslag paa